

## A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2011. évi május hó 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

### v é g z é s t :

A harmadfokú bíróság a zsarolás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. **vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 3.Bf.32/2010/25. számú ítéletének VII.r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezésből *a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén* kitélt mellőzi; illetve azzal, hogy a másodfokú bíróság ítélete a 2011. évi január hó 11. napján kelt.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a harmadfokú eljárásban felmerült 3.750 (háromezer-hétszázötven) forint bünygi költséget.

### I n d o k o l á s

A másodfokú bíróság ítélete ellen a VII.r. vádlott és védője jelentett be másodfellebbezést; a VII.r. vádlott a fellebbezési cél megjelölése nélkül, a védő elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen levő képviselője útján is a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be.387.§ (1) bekezdése értelmében bírálta felül abból a szempontból, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetve a másodfokú eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

Ennek során a harmadfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás személyi részét a Be.388.§ (2) bekezdésére figyelemmel az alábbiakkal egészítette ki:

A VII.r. vádlottat a Pécsi Városi Bíróság a 2008. március 27-én jogerőre emelkedett 17.B.1807/2007/17. számú határozatával bűnsegédként elkövetett lopás büntette miatt 75.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A bűncselekmény elkövetési ideje: 2005. augusztus 28.

A Pécsi Városi Ügyészség 2009. április 8-án kelt B.3737/2008/4. számú határozatával zaklatás vétsége miatt megrovásban részesítette ( *VII.r. vádlott erkölcsi bizonyítványa a másodfokú bírósági iratok 4. sorszáma alatt*).

A fenti kiegészítésekkel a másodfokú bíróság által megállapított, a jogorvoslati kérelmekkel nem is támadott tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól.

A felülbírálat során megállapítható volt, hogy az eljárási szabályokat mind az elsőfokú bíróság, mind a másodfokú bíróság megtartotta.

A tényállás 10. és 14. pontjaiban szereplő cselekmények megvalósítását a VII.r. vádlott ténybeli beismerő vallomásán kívül a sértettek előadásai, a rendelkezésre álló tanúvallomások, és a vádlott-társak terhelő vallomásai megnyugtatóan bizonyították.

A tényállás 10. pontjában írt cselekmény elkövetési időpontja a 2006. évi június hó 1. napja, míg a tényállás 14. pontjában írt cselekmény elkövetésének ideje a 2006. évi június hó 6. napja volt. A mindössze néhány napos időbeli különbség is arra utal, hogy a VII.r. vádlott már a **sértett1** sérelmére megvalósított cselekményt néhány nappal megelőző **sértett2** sérelmére való elkövetés során tudott társai megtevéstő magatartásáról, amelyben maga is aktív szerepet játszott.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság tényállása - a Be.388.§ (1) és (2) bekezdésére tekintettel - irányadó volt a harmadfokú eljárásban.

-----

E tényállás alapján a másodfokú bíróság helyesen következtetett a VII.r. vádlott büntetőjogi felelősségére valamennyi cselekménye, köztük az 1 rb. Btk.318.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás büntette vonatkozásában is.

A felmentést célzó jogorvoslati kérelem tehát nem volt megalapozott.

A harmadfokú bíróság mindenben egyetértett a másodfokú bíróságnak a törvényes vád körében kifejtett, a következetes ítélkezési gyakorlattal összhangban álló jogi érvelésével.

A szóban forgó elkövetési magatartás a vádirati, valamint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban kétségtelenül szerepelt. Az állandóan követett bírói gyakorlat szerint a vád törvényességének, a vád tárgyává tételnek nem feltétlen tartalmi eleme a vádirati tényállásban leírt cselekmény jogi minősítése. Nem tévedett ezért a másodfokú bíróság, amikor a VII.r. vádlott büntetőjogi felelősségét e további bűncselekmény vonatkozásában is megállapította.

A másodfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a VII.r. vádlott a tényállás 10./ pontjában megfogalmazott cselekvőségével a csalás elkövetési magatartását tanúsította; tevékenysége tévedésbe ejtésként értékelhető, mely a később fellépő vádlott-társak cselekményeivel együtt volt alkalmas a megtévesztésre, melynek következtében a félrevezetett sértett olyan vagyoni jogi rendelkezést tett, amellyel okozati összefüggésben őt kár érte.

Nem tévedett tehát a másodfokú bíróság az említett vagyon elleni bűncselekmény vonatkozásában a társtettesként történő elkövetés megállapításakor sem.

Törvényes volt a VII.r. vádlott további cselekményeinek minősítése is.

-----

Az első- és a másodfokú bíróságok a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket nagyjából helyesen tárták fel.

A harmadfokú bíróság további súlyosító körülményként értékelte azt, hogy a VII.r. vádlott a terhére megállapított bűncselekményeket három különböző büntetőeljárás hatálya alatt követte el; részben az eredményesen eltelt próbára bocsátással végződő büntetőeljárás (7.B.1195/2006.számú) hatálya alatt, továbbá a Kaposvári Városi Bíróság (4.B.48/2006.számú), valamint a Pécsi Városi Bíróság (17.B.1807/2007. számú) által elbírált cselekmények elkövetése után, de a jogerős határozatok meghozatala előtt. Ugyancsak további súlyosító körülményként kellett értékelni a kettőt meghaladó bűnhalmazat tényét. Enyhítő körülményként az igen jelentős időmúlás volt figyelembe vehető.

Az elbírált bűncselekmények jellege, az elkövetés körülményei, az előre kitervelt, szervezett és kitartó szándékú megvalósítás miatt a harmadfokú bíróság is úgy látta, hogy a VII.r. vádlottal szemben a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazásával érhetők el. A kifejtett indokokra figyelemmel nem látott törvényes lehetőséget a szabadságvesztés tartamának enyhítésére, illetve annak próbaidőre történő felfüggesztésére sem.

E körülmények miatt a harmadfokú bíróság a védő enyhítést célzó fellebbezését sem találta megalapozottnak.

Észlelte a harmadfokú bíróság, hogy a másodfokú bíróság a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzése ellenére sem módosította az elsőfokú bíróságnak a beszámításra vonatkozó rendelkezéseit. Ezért a harmadfokú bíróság - a mulasztást pótolva - mellőzte *a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén* kitélt.

Észlelte végül a harmadfokú bíróság, hogy a Baranya Megyei Bíróság ítéletének, illetve jogerősítési záradékának keltezéséből hiányzik az év megjelölése, amit a harmadfokú bíróság ugyancsak pótol. Megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítélete a 2011. évi január hó 11. napján kelt és emelkedett jogerőre a másodfellebbezéssel nem érintett vádlottak vonatkozásában.

Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a harmadfokú határozatban írt helyesbítésekkel a Be.397.§ alapján helybenhagyta.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2011. május 13.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 3.Bf.32/2010/25. számú ítéletének VII.r. vádlottra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bhar.II.67/2011/6. számú végzése folytán a 2011. évi május hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.  
a tanács elnöke